

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-158/14

Priština,

5. oktobar 2016. godine

U postupku:

S. G.

Žalialc

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/223/2014 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA27005), od dana 27. novembra 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 5. oktobra 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba S.G. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/223/2013, od dana 27. novembra 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/223/2013 (u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA27005), od dana 27. novembra 2013. godine.

Proceduralni i činjenični sažetak

1. Dana 2. februara 2007. godine, S. D. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je potraživao prava ponovnog poseda nad katastarskom parcelom br. 360 u površini od 00.24.42 ha, u Katastarskoj zoni Gornje Dobrevo, Opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: imovina u zahtevu). On navodi da je njegov otac M. G. platio novčani iznos za parcelu i da je imovina u zahtevu izgubljena u junu mesecu 1999. godine.
2. U prilogu imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio sledeća dokumenta:
 - Odluka o dodeli parcele br. 170, od dana 2. aprila 1975. godine, kojom je podnosiocu zahteva preduzeće u društvenoj svojini dodelilo parcelu u površini od 00.08.00 ha bez naglašavanja parcele.
 - Posedovni list br. 168 izdat od strane Instituta za geodeziju i katastar u Prištini, ogranak Kosovo Polje, koji naglašava da je imovina u zahtevu upisana kao imovina u društvenoj svojini Poljoprivrednog industrijskog preduzeća “Kosovo Ekspert” iz Kosova Polja.
 - Dozvola br. 139, od dana 23. marta 1993. godine, izdata od strane Javnog preduzeća “Gornje Dobrevo” koja dokazuje da je Javno preduzeće dalo svoju saglasnost za upis imovine u katastru na ime podnosioca zahteva.
 - Brojna dokumenta koja dokazuju da je podnosilac zahteva plaćao imovinski porez pre oružanog sukoba.

- Službenici KAI su *ex officio* pribavili odluku Komisije za rešavanje stambenih imovinskih zahteva HPCC/D/177/2005/C, od dana 29. aprila 2005. godine, kojom je putem Deklarativnog naloga potvrđeno da je imovina u zahtevu srušena i da nije bila naseljena i da je na dan rušenja podnosilac zahteva ispunio uslove za ponovni posed.
3. Dana 1. septembra 2008. godine obavljeno je obaveštenje imovinskog zahteva te da je tokom obaveštenja nađeno da je stambena imovina srušena i da je parcelu zauzeo H.N. koji je dana 11. januara 2008. godine, potpisao Obaveštenje o učešću i nije tvrdio bilo kakvo imovinsko pravo.
 4. Niko nije učestvovao u postupku pred KAI.
 5. Dokumenta uložena od strane podnosioca zahteva su pozitivno verifikovana. Dana 17. januara 2013. godine, KAI je *ex officio* pribavila Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu koji potvrđuje da je imovina u zahtevu upisana na ime "P.I.K. Kosova Export".
 6. Podnosilac zahteva je kontaktiran od strane KAI dana 20. januara 2009. godine i 29. septembra 2009. godine i zatraženo je od njega da dostavi dodatna dokumenta kojima bi dokazao svoje svojinsko pravo. Međutim, on je unutar datog vremenskog roka dostavio dokaze da je platio porez na imovinu kao i trilateralni sporazum između Opštine Kosovo Polje, podnosioca zahteva i Humanitarne organizacije za izgradnju kuća.
 7. KIZK je odbila imovinski zahtev odlukom KPCC/D/R/223/2013, od dana 27. novembra 2013. godine. U paragrafima 50 i 51 Grupne odluke navedeno je da se imovinski zahtev odbija jer podnosilac zahtev nije dokazao da je imao svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu i da je ista imovina u društvenoj svojini koja je data na korišćenje. Prema mišljenju Komisije, Saglasnost ua upis i Odluka o dodeli nisu dovoljni dokazi za ustanovljavanje navodnog svojinskog prava.
 8. Odluka je uručena podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: žalilac) dana 20. marta 2014. godine. Isti je uložio žalbu Žalbenom veću KAI Vrhovnog suda dana 17. aprila 2014. godine.

Navodi žalioca

9. Žalilac traži od vrhovnog suda Kosova da preinači odluku KIZK nakon pregleda iste, i da prizna njegovo svojinsko pravo nad stambenom imovinom usled nedostatka razloga, jer je isti dostavio dovoljno dokaza povodom toga. On navodi da je njegov otac izgradio stambenu zgradu svojim sredstvima na toj parceli te da je nakon njegove smrti nesmetano živio u toj kući do juna meseca 1999. godine. Prema tome, on zahteva od Vrhovnog suda da donese odluku kojom se imovina u zahtevu vraća u njegov posed.

Pravno obrazloženje

10. Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana predviđenom u članu 12.1. UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079.
11. Vrhovni sud Kosova zaključuje da je odluka KIZK doneta na osnovu tačnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, i na osnovu tačne primene materijalnog i proceduralnog prava. Prema tome, žalba se odbija kao neosnovana.
12. U odnosu na navode žalioaca na osnovu kojih mu je putem Odluke o dodeli dodeljena katastarska parcela u površini od 00.08.00 ha, Vrhovni sud je ustanovio da se ovo pravo korišćenja katastarske parcele odnosi na zemljište u društvenoj svojini a ne na privatnu imovinu. Na osnovu dokumentacije predstavljene od strane žalioaca rezultira da je preduzeće u društvenoj svojini bilo vlasnik nepokretne imovine.
13. U smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50, KIZK je nadležna da reši sledeće vrste imovinskih zahteva koji uključuju okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine: (a) vlasnička potraživanja u odnosu na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i (b) zahteve koji obuhvataju prava na korišćenje privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, kada podnosilac zahteva trenutno nije u stanju da koristi ta imovinska prava.
14. Uzimajući u obzir da se imovinski zahtev ne odnosi na privatnu nepokretnu imovinu, KIZK nije bila nadležna da odluči po ovom imovinskom zahtevu. Iz ove odredbe rezultira da je žalba žalioaca neosnovana te se kao takva odbija.
15. U delu koji se odnosi na svojinsko pravo nad stambenom zgradom izgrađenom njegovim sredstvima, Vrhovni sud nalazi da bilo kakva naknada troškova spada van okvira nadležnosti KIZK.

16. Prema tome, žalba žalioca se odbija kao neosnovana i potvrđuje se odluka KIZK kao tačna i zasnovana na tačnoj primeni. Dakle, u smislu člana 13.3. (c) UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stav 1(d) Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.
17. Ova presuda ne utvrđuje bilo koje pravo nad imovinom za trenutno korišćenje niti prejudicira pravo žalioca uputi zahtev za uključenje u Šemi zakupa ili nadležnom sudu, van nadležnosti predviđene odredbom člana 3.1. Zakona br. 03/L-079.
18. U smislu gore navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Beshir Islami, sudija

Anna Bendarek, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a